

HEBR. 12:25 - HOORT! HOORT!

Ziet toe, dat gij die, die spreekt, niet verwerpt: want indien deze niet zijn ontvloten, die degene verwierpen, welke op aarde, goddelijke antwoorden gaf, veelmeer zullen wij niet ontvluchten, zo wij ons van die afkeren, die van de hemelen is. Hebr. 12:25

Nog spreekt Jezus tot ons in het evangelie.

Welk een voorrecht zo'n stem te horen voor zo'n boodschap!

Hoe wreed is de zonde om Jezus gehoor te weigeren!

Hier is een allerdringendste vermaning, Hem eerbiedige aandacht te schenken.

I. Deze vermaning is nodig om zeer veel redenen.

1. De voortreffelijkheid van het woord. Het eist gehoorzame aandacht.
2. De vaardigheid van Satan om ons te beletten het goddelijk woord aan te nemen.
3. Onze eigen afkeer om de heilige, hemelse boodschap te ontvangen.
4. Wij hebben het reeds al te lang verworpen. Het is te vrezen, dat wij hiermee zullen voortgaan; maar het beste wat wij doen kunnen, is er terstond naar te horen.
5. Het woord komt in liefde tot onze ziel; laat ons er dus acht op geven en er wederliefde aan betonen.

II. Er zijn allerlei manieren om Hem, die spreekt, te verwerpen.

1. Niet horen. De afwezigheid van de openlijke Godsverering, het nalaten van Bijbellezen, "keren" ons "van Hem af."
2. Het horen zonder opgewektheid, alsof men half in slaap is, onverschilligheid.
3. Het weigeren te geloven. Geloven met het verstand, maar niet met het hart.
4. Met haarkloverijen aankomen. Jacht maken op moeilijkheden, het ongeloof in de hand werken.
5. Beledigd zijn. Toornen op het evangelie, zich ergeren aan rendborstige taal, persoonlijke bestraffing tegenstaan.
6. Zijn woorden te verkeren. De Schrift te verdraaien en te verwringen.
7. Hem te zeggen heen te gaan. De consciëntie te verharderen, met overtuiging van zonde te spelen, de toevlucht te nemen tot beuzelachtige gezelschappen, om daar verlichting te vinden.
8. Hem te smaden. Zijn Godheid te loochenen, zijn evangelie te haten, alsmede zijn heilige wegen.
9. Hem te vervolgen. Zich te keren tegen zijn volk, als een geheel, of hen als afzonderlijke personen aan te randen.

III. Er zijn velerlei oorzaken voor deze verwerping.

1. Stompzinnige onverschilligheid, die ons alles wat goed is, doet minachten.
2. Eigengerechtigheid, die een afgod maakt van zichzelf en daarom de levenden Zaligmaler verwerpt.
3. Op zichzelf betrouwende wijsheid, die te hoogmoedig is om naar Gods stem te horen.
4. Hatens van heiligheid, waardoor men eigenwilligheid verkiest boven gehoorzaamheid, hetgeen de zinnen streelt boven hetgeen rein is, hetgeen de zelfzucht bevordert boven hetgeen goddelijk is.
5. Mensenvrees, welke luistert naar dreigementen, of omkoperij, of vleierij en niet recht durft handelen.
6. Aarzeling, die "morgen" zegt; maar "nooit" bedoelt.
7. Wanhoop en ongeloof, welke verklaren, dat het evangelie onmachtig is te behouden en nutteloos om te vertroosten.

IV. Als men weigert naar Christus te luisteren, wordt hiermee smaadheid aangedaan aan het hoogste gezag. "Die van de hemelen is."

1. Hij is van een hemelse natuur en openbaart ons wat Hij weet van God en van de hemel.
2. Hij kwam van de hemel, gewapend met hemels gezag.

3. Hij spreekt in dit uur van de hemel door zijn eeuwige Geest in de Schrift, in de ordinantiën en de prediking van het evangelie.

4. Hij zal van de hemel spreken bij het laatste oordeel. Hij is zelf God en daarom is alles wat Hij zegt goddelijk.

V. Het oordeel, dat te vrezen is, zo wij Christus verwerpen.

Zij, tot wie Mozes op aarde heeft gesproken en die hem verworpen hebben, zijn niet ontkomen.

1. Laat ons denken aan hun oordeel en vernemen, dat een even gewis verderf komen zal over allen, die Christus verwerpen. Farao en de Egyptenaren. De mopperaars, die in de woestijn zijn gestorven. Korach, Dathan en Abiram.

2. Laat ons zien, hoe sommigen in de Kerk zijn omgekomen. Judas, Ananias en Saffira, enz.

3. Laat ons zien, hoe anderen omkomen, die in de wereld blijven en weigeren om haar voor de schaapskooi van Christus te verlaten. Zij zullen niet ontkomen door vernietiging, noch door een vagevuur, noch door een "Algemeen Herstel." Zij zullen niet ontkomen door ongelovigheid, hardheid van het hart, list of geveinsdheid. Zij hebben de enige weg ter ontkoming verworpen, daarom moeten zij voor altijd omkomen.

In plaats van te verwerpen, luister, leer, gehoorzaam.

En in stede van de vloek zult gij de zegen verkrijgen.

Een edelman, die zeer bedreven was in de muziek, had dikwijls bemerkt, dat de Eerwaarde Ds. Cadogan niet de minste acht sloeg op zijn spel. Eens zei hij tot heen: "Kom, ik ben vast besloten u de kracht van de muziek te laten voelen, luister eens goed naar het stuk, dat ik spelen zal" en de edelman speelde een zeer fraai stuk met veel gevoel en krachtige uitdrukking. "Wel! wat zegt gij er nu van?" "Precies, wat ik er te voren van gezegd heb." "Hoe! kunt gij dit aanhoren, zonder in verrukking te komen? Ik sta verbaasd over uw ongevoeligheid. Waar zijn uw oren?" "Heb geduld met mij, Mylord, want ik sta dikwijls even verbaasd als gij. Ik heb u meermalen van de kansel de treffendste waarheden voorgesteld, ik heb klanken doen horen, die de doden wel zouden hebben kunnen opwekken. Gewis, zei ik bij mijzelf, nu zal hij er toch wel iets van voelen, maar gij waart nooit bekoord door mijn muziek, ofschoon zij oneindig verhevener is dan de uwe. Ook ik heb vol verbazing willen uitroepen: Waar zijn zijn oren!"

